

Jag vill sjunga, min vän

Jes. 5:1

Gud ske lov, min vän han blivit,
– O vilken vän!
Han som sig för mig utgivit,
O, vilken vän!
Han som så av kärlek glöder,
Att för oss han dör och blöder,
Att han kallar oss för bröder,
O, vilken vän!

O, mitt livs förtrogne frände,
Du var min vän,
Då jag ännu dig ej kände,
O, vilken vän!
I mitt syndalopp du slog mig
Och från dödens väg du drog mig
Och till barnskap upptog mig,
O, vilken vän!

Nu jag helt förtroligt talar
Städs med min vän,
Var jag går, på berg, i dalar,
Har jag min vän.
Och så snart mig något felar,
Jag det strax min vän meddelar;
Allt han hjälper, tröstar, helar.
O, vilken vän!

Alla synder han förlåter.
O, vilken vän!
Mig hugsvalar, när jag gråter.
O, vilken vän!
Då olyckligt jag förgår mig,
Bäst av alla han förstår mig,
Och av kärlek blott han slår mig.
O, vilken vän!

Även då han djupt sig döljer,
Är han min vän;
Alltid lika huld mig följer
Min bäste vän.
Sker mig något svårt, så sker det
Mig till godo – vännen ger det;
Efteråt jag tydligt ser det.
O, vilken vän!

Allt bekymmer jag då kastar
Helt på min vän.
Allt, vad som min själ belastar, Hjälper min vän.
Trones liv befästa, föda,
Och mitt kött korsfästa, döda, Lindra tidens vedermöda;
Allt gör min vän.

Det är evigt liv att känna Gud som sin vän.
Sälla de, som vunnit denna
Vår store vän;
Ja, för evigt sälla, rika!
Andra vänner dö och svika,
Denne vän är alltid lika.
O, vilken vän!

– C-O Rosenius

(Åttonde årgången, år 1849)

© Pietisten 2023

Texterna får användas fritt, helt eller delvis, digitalt eller analogt, kopierat eller tryckt om ditt syfte är att främja Kristi rikes tillväxt.

www.pietisten.com